

Všichni se sešli na nádraží Olomouc-město a vyráží směr slatinice. Na zastávce v Příkazech přistupuju já (bruder) a můj brácha (maty). Přestup z luxusního vlaku s klimatizací, do starého jedno vagonového komunistického vlaku v Senici na Hané, proběhl bez žádných komplikací, když pomineme ten fakt, že nás až moc rozrostlý oddíl se do vlaku nacpal jen tak tak. Vystupujeme ve Slatinicích, zahajujeme výpravu a vyrážíme. Opět zastavujeme na svačinku rozcestí a po pár minutách vyrážíme dál. Všichni se těší na hru medvěd, ale bohužel nehrajeme na obvyklém místě, protože průchod po těch letech zarostl do takové míry, že není průchozí. Medvěda nakonec hrajeme na místě kde se startuje výběh do kopce.*1 Pája bohužel na výpravu nemohl, tak se k pomníku letců kde pod vedením Cedníka. Nastává start k běhu k ohništi *2 unavením a vyčerpáním všichni usedli na svačinu. Cedník s Řízkem zalehli do nedalekého houští, a Prokop se Štítkem finishují rozdělení do družin a oficiálně vzniká již čtvrtá družina „Bizoni“, pod vedením Kozáka s Pétou. Já s Vlastou vyrážíme najít V UVOZOVKÁCH zakopanou láhev, a po necelých 3 minutách se vracíme z lahví, a zapisujeme nový rekord nejrychleji vykopané lahve za posledních pár desítek let. Opět hrajeme ponorky a trojnožku, ale už nás je tolik, že se trojnožka hraje na 2 skupiny. Poté usedáme v krojích k ohni a po přečtení účastníků zahajovačka z minulého roku se podepisujeme do nového papíru, za doprovodu cedníka co předčítá zápis z Tábora 2023. Už nastal čas vyrazit na vlak, a proto hasíme oheň kontrolujeme jestli nějakí členi nezapomněli svůj batoh u ohniště. Místo toho abychom šli do cukrárny, tak zastavujeme na místním hřišti a vedení rozděluje jednotlivce do družin. Postupně po družinách vyrážíme do cukrárny, kde se kupodivu nestalo nic hrozného 😊. U vlakového nádraží bleskovou rychlostí za doprovodu cinkání železničního přejezdu ukončujeme výpravu a nasedáme do toho samého komunistického vlaku kam se opět sotva vlezeme. Štítko si uvědomuje že se nestihl hodnotit, a řeší to jednoduchou větou:“Jestli se vám něco nelíbilo, tak mi to řekněte ve vlaku do očí,“. Na zastávce Olomouc-město vystupujeme a výprava je u konce. Výprava byla stejná jako každý rok až na to že se nás tu sešlo fakt hodně. Tím myslím skoro celý oddíl kromě snad 2 lidí.

-Bruder